

[Hanne Reintoff.]

og jeg vil meget anbefale, at socialudvalget beskæftiger sig lidt med det.

Dagpengeudvalgene har, som slige udvalg har for vane, fra første dag haft en tendens til at være domineret af arbejdsgiversynspunkter — det har reformens administration tydeligt vist os — og det er selvfølgelig det, vi søger at komme til livs, når vi ønsker, at arbejderbevægelsens repræsentation skal udvides, og når vi ønsker, at denne repræsentation skal foregå så nær den enkelte arbejder som muligt.

Der snakkes meget om nærdemokrati, og herinde ynder man at tale om manden på gulvet. Vi bryder os ikke så meget om udtrykket, men vil gerne sige, at vi gerne vil have, den almindelige arbejder får sin nærmeste tillidsmand, den, der bedst kender hans problemer, til at være med i administrationen også af hans dagpengeordning; derfor ønsker vi ikke, at det skal foregå på topplan, men at der i hvert fald er én garanti for, at det er mennesker, der også kender til lokale og faglige forhold på stedet.

Til sidst ønsker vi selvfølgelig at komme ventetiden ved anke til livs. Alle ved, og socialministeren kan bekræfte, hvilke uheldige konsekvenser de langvarige ankesager har. Befolkningen må have et rimeligt krav på hurtig og effektiv administration, ikke mindst når ens daglige tilværelse, ens daglige økonomiske eksistens, står på spil. Vi, der arbejder praktisk, ved, at der er ankesager, vi ikke har fået svar på i 17-18 måneder, og det kan i hvert fald ikke have noget som helst med demokrati at gøre, at man ikke får sit livsgrundlag tilrettelagt inden for en rimelig frist. Jeg synes, det er ganske ligetil og ganske rimeligt, at hver part har sin tid til at gennemarbejde forholdene. Vi ved jo også godt, at vi bare skal bunkerne til livs, så kan vi i den sociale ankestyrelse betjene folk, sådan som vi skal.

Jeg vil gerne understrege nu, da der er sagt så meget om overbud osv. — det hviler vist mest på ukendskab til de faktiske forhold — at forslagene er nøje afkonfereret med fagbevægelsen og folk, der har forstand på det og kender denne reform, som vi satte så store forventninger til, fra daglig praksis. Det er et stort krav ude i arbejderklassen, at vi retter nogle af disse ting, og folketinget er ikke tjent med blot at afvise det.

Socialministeren (Jacob Sørensen):

Der var et par spørgsmål til mig, som jeg gerne lige vil sige et par ord om. Det første var fra fru Ebba Strange, der nævnte igen — ja, jeg ved ikke, om det er fru Ebba Strange, der har nævnt det før, men det bliver i hvert fald nævnt gang på gang, at sygesikringsordningen virker langsomt og dårligt. Der må jeg igen sige, at sygesikringen som sådan administreres af amtsrådene, ikke af kommunerne, og at administrationen af sygesikringen fungerer fortrinligt med en beskeden indsats af manuelt arbejde, baseret på edb-arbejde. Det gælder også medicinregningerne til lægerne, som går direkte fra lægerne til amtsrådene.

Det, man beskæftiger sig med i kommunerne, er, som jeg tidligere har nævnt, afregningen på amtsrådenes vegne for gruppe II-patienterne; det er en sløjfe, som vi gerne havde set anderledes, og som jeg håber i nær fremtid kan fjernes eller ændres, således at den bliver mindre administrationskrævende. Men det er kun en bagatel i forhold til helheden.

Derimod kræver administrationen af dagpengeordningen, som kommunerne har, noget administrativt arbejde og mere end den tidligere ordning, som administreredes af sygekasserne, fordi det er blevet en langt mere omfattende ordning, end det var dengang. Der er mange flere sager at tage stilling til, uanset at arbejdsgiverne tager de første 5 uger, og hvis vi tænkte os, at den offentlige forvaltning skulle have administrationen af de 5 uger i nogen grad sammen med arbejdsgiverne, for det vil altid være nødvendigt af hensyn til kontrollen, så vil vi få en mægtig vækst i den offentlige administration på dagpengeområdet.

Kommunerne arbejder også med dagpengesystemet via edb, og efter min opfattelse har man i starten gjort, hvad der var muligt for at gøre det så lidt arbejdskrævende som muligt.

Så vil jeg gerne sige et par ord vedrørende ankestyrelsen. Det er alle bekendt, at ventetiden dér for tiden er væsentligt længere, end det er acceptabelt, men vi skal lige erindre, at ankestyrelsens virksomhed begyndte sidste år, vel 1. april, og på det tidspunkt var der en stor hoben sager, som var uafgjort, og som ankestyrelsen overtog. Jeg kan oplyse, at effektiviteten i ankestyrelsen,